

Бога, но Го обичаме чрѣзъ свѣтлината, чрѣзъ топлината. Щомъ е тъй, азъ ще си отворя очитѣ на четири, за да възприема свѣтлината, ще си туря послѣ ржцѣтъ срѣщу топлината, за да възприема повече топлинка. Всичко, което носи животъ, се обича. И сегашнитѣ хора казватъ, че Богъ не може да се обича! Може да се обичатъ само онѣзи души, които обичатъ огъня на Любовта. Ние казваме: нека влѣзе тази топлинка въ мене, азъ съмъ готовъ да я възприема. Мога ли да обичамъ онзи студенъ камъкъ? Мога ли да обичамъ леда? Мога ли да пригърна студения трупъ и да кажа: охъ, колко те обичамъ! Вие сте чудни! Отива нѣкой и цѣлува мъртвия трупъ. Казвамъ: не цѣлувай мъртвия трупъ! Казвате: какво непочитание къмъ мъртвия! Нѣкоя жена измжчвала мжжа си, пържила го на шишъ, а като умре, ще отиде да го цѣлува по десетъ пѣти и ще казва: охъ, колко много скърбя! Ако ти дѣйствително обичаше мжжа си, ако наистина скърбишъ за него, той нѣмаше да умре, но щомъ е умрѣлъ, значи, ти не го обичашъ, нито скърбишъ за него. Нѣкоя жена плаче, скубе си коситѣ за мжжа си, но азъ казвамъ: ако ти го обичаше, той нѣмаше да умре, а това сега е само далавера. Ти ще обичашъ този твой мжжъ, този твой братъ, когато е живъ! Ще го пригърнешъ, ще му дадешъ една свещена цѣлувка, като на братъ, ще му кажешъ, че въ тебе Богъ живѣе и ще